

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: S. Caitaz, A. Doga, A. Nogai

Dosarul nr. 3ra-587/15

ÎNCHEIERE

30 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Ultra Software”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Ultra Software” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 iunie 2014, fiind emisă hotărîre nouă,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2013, SRL „Ultra Software” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, solicitînd anularea deciziilor IFS mun. Chișinău nr. 414/1/5, 415/1/5, 416/1/5 din 12 februarie 2013.

Prin cererea de concretizare a cerințelor (f.d. 44-50), reclamantul și-a redus cuantumul cerințelor, solicitînd declararea ca fiind nulă și fără efecte juridice a deciziei cu nr. 415/1/5 din 12 februarie 2013 emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău; declararea ca fiind nejustificate și fără efecte juridice concluziile reflectate în actul controlului efectuat cu nr. 1-610862 emis de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 ianuarie 2013, IFS mun. Chișinău a emis deciziile cu nr. 5752, 5753 și 5759 prin care a decis efectuarea controlului fiscal la fața locului prin metoda de verificare faptică la toți agenții economici amplasați în str. Ion Creangă 6V mun. Chișinău.

Invocă reclamantul că, normele legislației în vigoare nu prevăd emiterea unor astfel de acte cu caracter administrativ, care au doar un singur scop subminarea activității contribuabilului. La fel mai invocă faptul că în decizia

nominalizată nu este specificată data inițierii și finalizării controlului, ceea ce duce la nulitatea actului deoarece a fost emis cu încălcarea procedurii.

Totodată reclamantul invocă că, la efectuarea controlului fiscal de către inspectorii fiscali, nu a fost prezent administratorul (adică persoana cu funcție de răspundere) a întreprinderii or, reieșind din actul de control fiscal nr. 1-610862 din 16 ianuarie 2013, în calitate de persoană care a participat din partea reclamantului, este indicat avocatul Ion Matusenco, ce a reprezentat societatea în baza mandatului.

Astfel, avocatul nu este o persoană cu funcție de răspundere în cadrul SRL „Ultra Software” (nu este administratorul acestei întreprinderi) și ca rezultat nu putea reprezenta societatea în calitate de persoană responsabilă, așa cum este indicat în actul de control.

Reclamantul menționează faptul că, imputarea „Ultra Software” SRL precum că a încălcat prevederile art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal RM, este vădit neîntemeiată și ilegală or, cererea adresată de către inspectorii fiscali cu privire la prezentarea accesului la sistemul electronic de evidență contabilă, a fost formulată către o persoană care nu putea și nici nu avea un careva temei legal să le dețină. Concomitent, inspectorilor fiscali li s-a comunicat că actele solicitate de către aceștia, le deține administratorul SRL „Ultra Software” – dna. Elena Mantaluța, care în perioada efectuării controlului se afla în afara mun. Chișinău și era în imposibilitate de a se prezenta.

În același timp, reclamantul susține că inspectorilor fiscali s-a comunicat și ordinul a SRL „Ultra Software”, prin care societatea în conformitate cu prevederile Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06 iulie 1994, a prevăzut în mod expres ce documente și informații se califică ca prezentînd informație cu caracter de secret comercial. Astfel, potrivit ordinul învedereat, informațiile plasate vizînd activitatea agentului economic cu furnizorii și cu beneficiarii, atît și informația de proveniență a tranzacțiilor perfectate de societate li-a fost atribuită calitatea de informații ce reprezintă secret comercial al contribuabilului, accesul la astfel de documente și informații potrivit ordinului, are doar administratorul întreprinderii, ceea ce denotă încă odată faptul că la efectuarea controlului în cauză, o persoană cu funcție de răspundere din partea SRL „Ultra Software” nu a participat.

Reclamantul conducîndu-se de art. 216 al. (6) Cod Fiscal a RM, ajunge la ideea că, întocmind actul de control fiscal cu nr. 1-610862 din 16 ianuarie 2013, inspectorii fiscali, nu au indicat obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale or, cum poate fi explicat faptul că în actul descris este specificat că contribuabilul a prezentat actele cu caracter contabil.

Susține că organul fiscal neîntemeiat a ajuns la concluzia săvîrșirii de către reclamant a încălcării legislației fiscale prevăzute de art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal al RM, solicitînd ca decizia cu nr. 415/1/5 din 12 februarie 2013 să fie abrogată ca fiind bazate pe niște date nejustificate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 iunie 2014, acțiunea a fost admisă. S-au anulat actele administrative, emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău: actul nr. 1-610862 din 16 ianuarie 2013 și decizia nr. 415/15 din 12 februarie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2014, a fost admis apelul declarat de IFS mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 iunie 2014 fiind pronunțată o nouă hotărîre prin care, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de „Ultra Software” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 26 ianuarie 2015, SRL „Ultra Software” prin intermediul avocatului Ion Matușenco (mandat nr. 0302024) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, reiterînd argumentele cu privire la circumstanțele pricinii, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, or aceasta este ilegală și neîntemeiată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 27 noiembrie 2014 (f.d. 126) cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării deciziei motivate, recursul se consideră depus în termen.

La 27 aprilie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd recunoașterea acestuia inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ultra Software” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Ultra Software” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către SRL „Ultra Software” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii:

Ion Corolevschi

Ion Druță